

Sygn. akt III KO 11/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Z. W. i in.**

oskarżonych z art. 231 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 25 stycznia 2017 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę sygn. akt V Ka (...) przeciwko Z. W., M. Ż. i E. J. P. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 25 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w R. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania – na podstawie art. 37 k.p.k. – innemu sądowi równorzędnemu sprawy Z. W., M. Ż. i E. J. P. oskarżonych o czyny z art. 231 § 1 i 2 k.k. w zb. z art. 271 § 1 i 3 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że orzekanie w sprawie przez sąd właściwy, wobec faktu posiadania przez Sąd Okręgowy w R. statusu pokrzywdzonego czynem zarzucanym oskarżonym, jak też z uwagi na charakter zarzutu postawionego oskarżonej E. P., a także jej uprzednie zatrudnienie na stanowisku Kierownika Oddziału Inwestycji i Remontów w sądzie miejscowo właściwym, mogłoby wzbudzić w opinii publicznej wątpliwości, co do bezstronności tego sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja tzw. właściwości z delegacji, określona w art. 37 k.p.k., ma charakter wyjątkowy; zasadą jest rozpoznawanie sprawy przez sąd miejscowo właściwy. Przepis ten, jako wprowadzający wyjątek od zasady kodeksowej, nie może być interpretowany rozszerzająco. Odstąpienie od reguły rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo może zatem nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawieniu sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. W istocie więc, skorzystanie z instytucji określonej w art. 37 k.p.k., możliwe jest tylko w razie zaistnienia okoliczności, dających podstawę do racjonalnego twierdzenia, że w odbiorze powszechnym powstają wątpliwości, co do zdolności sądu właściwego do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny i bezstronny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 26 lutego 2007 r., IV KO 11/07, LEX nr 568451).

Takie okoliczności zaistniały w niniejszej sprawie. Nie ulega bowiem wątpliwości, że sytuacja, w której właściwym do rozpoznania apelacji jest sąd, który jednocześnie posiada status pokrzywdzonego czynem zarzucanym oskarżonym w postępowaniu będącym przedmiotem kontroli apelacyjnej, może rodzić wątpliwości co do obiektywizmu i bezstronności orzekania. Wprawdzie sferę orzeczniczą chroni zasada sędziowskiej niezawisłości, ale nawet taka zależność może być powodem powstania w opinii publicznej i odbiorze społecznym przeświadczenia o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób wolny od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, a to z kolei rodzi ryzyko negatywnej oceny i kwestionowania prawidłowości wydanego orzeczenia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności stwierdzić zatem należy, że wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem niniejszej sprawy innemu sądowi równorzędnemu, czyli w tym wypadku - Sądowi Okręgowemu w K., jako najbliższemu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

l.n